

Një Perspektivë Ringjalljeje

“Nuk duhej të përfundonte kësh-tu!”. Ndërsa grupi i vogël i grave po shkante drejt varrit ku e kishin parë Jezusin të vënë dy ditë më parë, këto fjalë apo të tjera si këto duhet

të kenë hyrë në mendjen e tyre.. në aramaisht, natyrisht!

A nuk ishte vetëm një javë më parë kur ato e kishin parë Jezusin të hynte në Jeruzalem, i rrethuar nga një turmë adhuruese njerëzish, duke e lavdëruar dhe duke mbuluar rrugën e tij me degë palme dhe me mantelet e tyre? A nuk e kishin dëgjuar Atë të fliste me autoritet dhe mençuri, a nuk e kishin parë të tregonte fuqi mbi natyrën, sëmundjen dhe vdekjen? Ato ishin të sigurta se ishte Ai që do t'i çlironte nga kthetrat e shtypësve të tyre romakë dhe do të sillte një epokë të paqes dhe begatisë në vendin e tyre. Por kur Jezusi u arrestua, u dënua në gjyq, u rrah dhe u kryqëzua, shpresat e tyre më të mëdha vdiqën bashkë me Të.

Ndoshta ju mund të identifi-koheni me Marinë dhe të tjerët. A keni menduar ndonjëherë që kur drejtimi i jetës suaj ishte i qartë, por ato që dukeshin në mënyrë të sigurt si planet e Perëndisë ranë poshtë? Ndoshta ishte një marrëdhënie që dukej e drejtë për ju, por në fund, ju mbetet vetëm përsëri. Apo ndoshta ajo që ju dukej si puna e përkryer, ju iku nga duart. Ndoshta keni pasur në mendje një projekt madhështor, diçka që dukej si nga Perëndia, por planet tuaja nuk u realizuan siç i kishit përfytyruar.

Shpresa të humbura. Lëndime nga zhgënjimet. Mërzitje. Agoni e

humbjes. Si shumica e njerëzve, ka pasur ditë kur i keni ndjerë këto gjëra. Pa dyshim këto ishin ndër ndjenjat që kishin me vete gratë, së bashku me erëzat e tyre të varrimit, përgjatë udhëtimit për tek varri atë mëngjes. Ato nuk e dinin që shumë shpejt do shikonin që Perëndia po bënte diçka që do t'i tejkalonte pritjet e tyre më të mëdha!

Kur mbërritën tek varri, gratë u çuditën kur zbuluan se trupi i Jezusit nuk ishte atje. Në vend të kësaj, ato takuan një engjell, i cili i përshëndeti duke thënë: “Mos kini frikë, sepse e di se ju kërkon Jezusin, që u kryqëzua. Ai nuk është këtu, sepse u rringjall, sikurse kishte thënë; ejani, shikoni vendin ku ishte shtrirë Zoti. Dhe shkoni shpejt t'u thoni dishepujve të tij se Ai u ringjall prej së vdekurish ... (Mateu 28: 5-7).” Oh, sa lajme të mahnitshme dhe të mrekullueshme! Mateu 28:8 shpjegon që gratë u larguan “me frikë dhe me gëzim të madh”, ndërsa rendën për ta ndarë lajmin me dishepujt.

Pra, çfarë na tregon kjo kur përballemi me zhgënjime, të cilat me siguri jeta do t'i sjellë në rrugën tonë? Historia e ringjalljes na ofron disa kujtesa të rëndësishme kur jemi të zhgënjuar në jetë.

Perëndia mund të sjellë jetë të re në atë që kishte vdekur.
Maria dhe të tjerët e kishin parë me

sytë e tyre vdekjen e Jezusit, dhe e kishin dëgjuar Atë me veshët e tyre teksa qante në agoni duke ia kushtuar shpirtin Atit. Ata kishin parë teksa burrat e hoqën trupin e Tij nga kryqi për ta kontrolluar nëse kishte puls, dhe i kishin ndjekur ndërsa e mbanin dhe e vinin në varr. Por Jezusi nuk mbeti i vdekur!

Ashtu si Ati i risolli jetën trupit të Jezusit, ka raste kur Ai ringjall edhe shpresat dhe ëndrrat tona. Ndoshta i keni dëgjuar historitë. Çifti që s'lindte që heq dorë nga përpjekjet për të pasur fëmijë, vetëm për ta gjetur veten më vonë duke pritur një foshnje. I afërmi që ishte gati duke vdekur, papritur rifton shëndetin. Padrejtësia e rëndë që u drejtësua më në fund. Duke u ballafaquar me sprovat dhe zhgënjimet e mëdha të jetës, ne mund të vazhdojmë duke u lutur me besim, duke ditur se besojmë te Perëndia që mund të rregullojë atë që duket e prishur kaq keq.

Shpesh, planet e Perëndisë janë shumë më të mëdha se ato që kemi përfituar.

Gratë iu afruan varrit zemërthyer. Ato kishin humbur një mik, por bashkë me të edhe shpresat e tyre të mëdha për atë që kishin pritur se ai do të bënte. Ato kishin pritur që Jezusi t'i jepte fund skllavërisë së tyre dhe t'i përmbyste shtypësit e tyre tokësorë, romakët. Në fund, Jezusi kishte bërë shumë më tepër! Ai i kishte dhënë fund skllavërisë së njerëzimit ndaj mëkatit dhe kishte përmbysur vetë vdekjen!

Tek Isaia 55:8-9, Perëndia shpall: "...mendimet e mia nuk janë mendimet tuaja dhe as rrugët tuaja nuk janë rrugët e mia ... Ashtu si qiejt janë më të lartë se toka, kështu edhe rrugët e mia janë më të larta se rrugët tuaja dhe mendimet e mia janë më të larta se mendimet tuaja". Shpesh kur planet tona nuk realizohen, kjo ndodh sepse Perëndia ka diçka më të madhe dhe më të mirë në mendje për ne. Pas vitit të dytë si mësues në Shtetet e Bashkuara, isha një nga shumë mësuesit që humbën vendin e punës për shkak të shkurtimeve buxhetore në vend. Unë kisha punuar mirë në vendin tim të punës, por kuptova se duhet të kërkoja punë të re në një komunitet të ri, dhe duhet të largohesha nga kisha në të cilën po rritesha shumë në besimin tim. Nuk e kuptova atëherë, por në fund gjeta punë në një shkollë tjetër, në të cilën gjërat shkuan shumë mirë dhe gjeta një kishë tjetër ku isha edhe më i përfshirë, dhe nga e cila u thirra në shërbim. Perëndia kishte një plan më të madh gjatë gjithë kohës!

Planet përfundimtare të Perëndisë përfshijnë çështje më të mëdha dhe të përjetshme.

Ndërsa gratë ishin përqendruar në ngjarjet e kohës së tyre dhe në sprovat e kësaj jete, misioni përfundimtar i Jezusit duke shkuar në kryq kishte ndikime që i tejkaloi të gjitha. Në mposhtjen e mëkatit dhe të vdekjes, Jezusi hapi rrugën që ne të përjetonim jetën e përjetshme me Të në qiell. Kur përballemi me probleme të për-

kohshme dhe zhgënjime, mbajtja e një perspektive të përjetshme mund të sjellë një ndryshim të madh. Me siguri kjo jetë do të jetë e mbushur me pjesën e saj të zhgënjimeve, por tek Zbulesa 21:4, Fjala e Perëndisë premton se një ditë "Perëndia do të fshijë çdo lot nga sytë [tanë]; dhe vdekja nuk do të jetë më, as brengë, as britmë, as dhimbje..."

Përqendrohemi tepër lehtë në përpjekjet për ëndrrat tona tokësore dhe harrojmë atë që është përjetësisht e rëndësishme. Ata nga ne që tashmë e kanë përqafuar Jezusin si Zot dhe Shpëtimtar duhet të jenë vazhdimisht mirënjohës dhe të përkushtuar për të jetuar sipas standardeve të mbretërisë së përjetshme të Krishtit - madje edhe kur jeta na sjell zhgënjim. Në fakt, sprovat dhe zhgënjimi shpesh na ndihmojnë të zhvillojmë besim më të fortë dhe të rritemi në marrëdhënien tonë me Perëndinë. Për ata që ende nuk e ndjekin Jezusin, këto gjëra shpesh kanë një rol në zbulimin e nevojës së tyre për Krishtin. Nëse nuk e keni dorëzuar kurrë jetën tuaj te Krishti, ky është një hap që me të vërtetë duhet ta bëni, që të mund të siguron një vend të përjetshëm në Mbretërinë e Perëndisë.

Maria dhe të tjerët mësuan se mund të ketë shumë më tepër te zhgënjimi sesa shikohet me sy njerëzor. Edhe në dhimbje ka shpresë. Ai u ringjall me të vërtetë!

Nga Matt Aukerman

Maria Magdalena - Mesazhi për Pashkën

Besoj se për ne të gjithë historia e Pashkës dhe arsyeja pse e festojmë është mjaft e njohur. Nganjëherë bëhet kaq e njohur, saqë mrekullia e asaj që ndodhi, zbehet. Mund të kalojmë thjesht një kohë festash, të shkojmë në kishë, të bëjmë vezë të kuqe dhe të mblidhemi me familjen për një drekë.

Ju ftoj të hedhim një shikim pas në ditën kur dëgjuam për Jezusin për herë të parë dhe në vazhdim për ditën kur besuam tek Ai si Shpëtimtari ynë.

Është një grua që përmendet në gjithë ungjijtë në kornizën e historisë së Pashkës. Me Pashkën duam të themi faktin që Jezusi vuajti dhe vdiq në kryq për shlyerjen e mëkateve tona dhe u ringjall të tretën ditë që ne të kemi jetën e përrjetshme. Emri i saj është Maria Magdalena. Nuk shkruhet shumë për këtë grua, por në ato pak fjalë mësojmë diçka shumë të rëndësishme dhe transformuese.

Te Luka 8:1-3 lexojmë rreth saj. Ne thjesht mësojmë që ajo dhe disa gra u shëruan. Në rastin e Maria Magdalenës ajo ishte çliruar nga shtatë demonë. Të tjerat u shëruan nga sëmundje të ndryshme. Pastaj shikojmë që ato e ndiqnin Jezusin. Unë mendoj që nga çlirimi që morën, ato u bënë ndjekëse dhe i shërbenin Jezusit dhe dishepujve të tij. Ishin gra në situata shumë të vështira dhe pasi u shëruan, u bënë gra të bukura dhe të frytshme në shërbesë. Thuhet që një pjesë e shërbimit ishte që kujdeseshin për nevojat materiale të Jezusit dhe të dishepujve nga burimet e tyre financiare.

Maria Magdalena ishte nga një qytezë që quhej Magdala dhe nga kjo mësojmë që u largua nga vendi i saj duke u bashkuar me Jezusin, ndërsa Ai shkante nëpër fshatra duke shpallur lajmin e mirë. Ajo përmendet 14 herë në të katër ungjijtë

dhe në tetë nga ato herë, bashkë me gratë e tjera. Nuk iku vetëm dhe kështu shmangu dhe një mundësi për t'u bërë skandal. Nëse është e vështirë sot për një grua të udhëtojë vetëm, ishte shumë më e vështirë në atë kohë.

Çfarë mund të mësojmë nga Maria Magdalena?

Kemi parë që kur ne takojmë Krishtin dhe besojmë tek Ai, vjen shërimi dhe rimëkëmbja në jetën tonë. Ne mund të mos jemi si Maria Magdalena,
p o r

kemi nevojë për falje dhe shërim nga mëkatet si, krenaria, lakmia, inati e të tjera. Krishti me fuqinë e Tij transformon çdo jetë që Ai prek. Kur paqja e Tij na mbush, karakteri ynë dhe fytyra jonë ndryshon, duke mos i lënë vend inatit, krenarisë dhe lakmisë (Fjalët e Urta 15:13, 3:7-9).

Ne shikojmë se çfarë ndryshimi ka ndodhur në jetën tonë dhe çfarë mund të bëjmë për Zotin që ka bërë kaq shumë për ne. Pas shërimit, Maria vuri në jetë besimin e saj. Ajo u bë ndjekëse e Jezusit dhe shërbente me çfarë kishte mundësi.

Maria Magdalena bashkë me të tjerë u tregua besnike ndaj Zotit në kohë të mira kur Jezusi predikonte, turma e ndiqte, mrekullitë ndodhnin dhe turma thërriste, "Hosana"! Ishte mirë të ishe me Jezusin!! Por, u tregua dhe po aq besnike në kohët e vështira, në ato orët më të errëta në kryq dhe kur ishte e rrezikshme të ishte te varri duke u identifikuar me një të ashtuquajtur kriminel. Maria Magdalena ishte aty në vdekjen dhe në varrosjen e Jezusit. Ajo tregoi një dashuri dhe një devotshmëri pa kushte dhe pa rezerva ndaj Krishtit.

Maria Magdalena pati një dhuratë shumë të veçantë në faktin që ajo ishte personi i parë që pa Jezusin e ringjallur! Në atë kohë, fjala e një gruaje nuk kishte shumë peshë dhe prandaj dishepujt treguan mosbesim! Por, Jezusi zgjodhi t'i shfaqej një gruaje, Maria Magdalenës dhe pastaj të tjerëve.

Marisë i ishte falur një borxh i madh. Si rrjedhojë, ajo dha shumë, deshi shumë dhe shërbeu shumë. Ajo ishte besnike deri në fund. A kemi marrë shërim për shpirtin dhe zemrën tonë? Sa mirënjohëse jemi?

Çfarë kuptimi ka për ty dhe për mua kjo e vërtetë madhështore që Jezusi vuajti deri vdekjen e kryqit për mua dhe për ty që të kemi falje dhe pastrim nga jeta jonë mëkatore dhe u ringjall që të kemi jetë, shpresë dhe gëzim?

Jeta këtu në tokë nuk është gjithçka. Ne që kemi vënë besimin në veprën e Tij atë Pashkën e parë, kemi përjetësinë me Perëndinë dhe do ta shohim Jezusin ballë për ballë siç ndodhi me Maria Magdalenën! Le ta duam Krishtin dhe t'i shërbejmë Atij me gjithçka që jemi dhe kemi.

Nga Shirley Townsend